

УДК 336.14

DOI: <https://doi.org/10.32782/СМІ/2026-17-18>**Давиденко Н.М.**доктор економічних наук, професор,
Державний податковий університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7469-5536>**Гордей О.Д.**доктор економічних наук, професор,
Державний податковий університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6938-0548>**Новицька О.В.**кандидат економічних наук, доцент,
Державний податковий університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6451-7808>

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ БЮДЖЕТНОЇ ПІДТРИМКИ

У статті досліджено роль державної бюджетної підтримки як інструменту зміцнення фінансового потенціалу регіонів України в умовах сучасних викликів, зокрема повномасштабної війни, економічної нестабільності та структурної перебудови національної економіки. Обґрунтовано, що ефективне використання публічних фінансів стає ключовим чинником забезпечення регіонального розвитку, відновлення постраждалих територій та досягнення цілей децентралізації. Здійснено порівняльний аналіз змін у структурі й обсягах трансфертів за регіонами, який засвідчив загальну тенденцію до зростання обсягів допомоги у більшості регіонів, зумовлену необхідністю підтримки економічної стійкості, соціальної стабільності та інфраструктурного відновлення. Водночас, виявлено існуючі диспропорції у розподілі коштів, що вимагає вдосконалення підходів до бюджетного планування з урахуванням не лише втрат, але й потенціалу регіонів до економічного самовідновлення. У результаті дослідження сформульовано висновки щодо необхідності реформування системи міжбюджетних відносин, підвищення адресності фінансової підтримки, забезпечення прозорості розподілу ресурсів та запровадження стратегічних підходів до підсилення фінансового потенціалу регіонів.

Ключові слова: міжбюджетні відносини, фінансові ресурси територіальних громад, бюджетна система, фінансовий потенціал, економічне зростання, соціально-економічна нерівність.

Davydenko Nadiia, Hordei Oksana, Novytska Olena
State Tax University

FINANCIAL POTENTIAL OF UKRAINE'S REGIONS IN THE STATE BUDGET SUPPORT SYSTEM

The article examines the role of state budget support as a tool for strengthening the financial potential of Ukraine's regions in the context of current challenges, including full-scale war, economic instability and structural restructuring of the national economy. It is argued that the effective use of public finances is becoming a key factor in ensuring regional development, restoring affected areas and achieving decentralisation goals. Based on an analysis of regulatory and legal provisions, state budget policy, and actual interbudgetary financing data, a thorough study was conducted of transfer equalisation mechanisms, the volume of subsidies and subventions, and regional characteristics of budget aid distribution in 2023–2025. The regions that are leaders in terms of financial support (Kharkiv, Dnipropetrovsk, Lviv, Kyiv) were identified, as well as the regions with the lowest levels of budgetary assistance (Luhansk, Kirovohrad, Chernivtsi). It is noted that educational subsidies constitute a key part of transfers, which indicates the priority of the social component of budget policy even during wartime. A comparative analysis of changes in the structure and volume of transfers by region was carried out, which showed a general trend towards an increase in the volume of aid in most regions, due to the need to support economic stability, social stability and infrastructure restoration. At the same time, existing imbalances in the distribution of funds were identified, requiring improvements in budget planning approaches that take into account not only losses but also the potential of regions for economic recovery. The study concluded that there is a need to reform the system of intergovernmental fiscal relations, improve the targeting of financial support, ensure transparency in the distribution of resources, and introduce strategic approaches to strengthening the financial capacity of regions. The proposals developed are of practical value for state authorities, local self-government bodies and specialists involved in regional development and public finance issues.

Keywords: interbudgetary relations, financial resources of territorial communities, budgetary system, financial potential, economic growth, socio-economic inequality.

Постановка проблеми. Сучасні трансформації у світовій економіці, посилені кризовими явищами та зростанням геополітичної нестабільності, актуалізували проблему ефективного використання державних

фінансових ресурсів у системі регіонального розвитку. Україна, як держава з транзитивною економікою, активно залучена до глобальних інтеграційних процесів, однак стикається з серйозними викликами у забез-

печенні збалансованого регіонального зростання [10]. Особливо гостро ця проблема постала в умовах повномасштабної війни, що зумовила суттєві диспропорції в рівні соціально-економічного розвитку регіонів, поглибила інфраструктурну нерівність і змінила механізми розподілу публічних фінансів.

Бюджетна підтримка регіонів є одним із основних інструментів забезпечення функціонування місцевих громад і відновлення постраждалих територій [9]. Однак ефективність такої підтримки, зокрема її обґрунтованість, цільовий характер і вплив на розвиток фінансового потенціалу регіонів, потребують системного аналізу. Нерівномірність розподілу міжбюджетних трансфертів, відсутність уніфікованих критеріїв оцінки потреб регіонів, обмеженість ресурсної бази ускладнюють реалізацію стратегічних завдань сталого розвитку та децентралізації [7].

У цьому контексті особливої актуальності набуває наукове дослідження бюджетної підтримки як чинника формування фінансового потенціалу регіонів, а також виявлення регіональних особливостей, які мають враховуватися при розподілі фінансових ресурсів у надзвичайних умовах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання фінансового потенціалу регіонів та механізмів державної підтримки регіонів у науковому дискурсі традиційно займає чільне місце як у вітчизняній, так і в зарубіжній економічній літературі. Проблематика оцінювання фінансового потенціалу, формування ефективної бюджетної політики та інструментів міжбюджетного вирівнювання розглядається у працях таких дослідників, як Т. Бутенко [1], О. Вінницька, Т. Бондарук, М. Дубина [3], Є. Качмарський [6], І. Олійченко, М. Дітковська [7], І. Сторонянська, Л. Бенювська [8], Ю. Петрушенко, В. Венцель, А. Височина [9], І. Чугунов [10] та інші. Їхні дослідження охоплюють широкий спектр питань – від оцінки стану місцевих фінансів до обґрунтування напрямів удосконалення бюджетного регулювання в умовах децентралізації. Особлива увага в роботах цих авторів приділяється питанням формування фінансових ресурсів регіонів, ефективному використанню бюджетних коштів, удосконаленню системи міжбюджетних трансфертів та підвищенню прозорості у розподілі публічних ресурсів.

Водночас більшість існуючих праць зосереджена переважно на мирний період розвитку регіонів, що обмежує можливості застосування їхніх висновків до сучасних умов воєнної економіки. Новітні виклики, пов'язані з повномасштабною війною, актуалізують потребу в комплексному переосмисленні підходів до оцінки фінансової стійкості регіонів, формування механізмів бюджетної підтримки та збалансованого розвитку територій. Зокрема, недостатньо досліджено механізми адаптації регіональних фінансів до умов тривалих кризових явищ, асиметрій у розподілі втрат та потреб, а також проблематику формування довгострокового фінансового потенціалу в контексті відновлення інфраструктури та економіки.

Формування цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є оцінка ролі державної бюджетної підтримки у формуванні фінансового потенціалу регіонів України та обґрунтування напрямів її оптимізації з урахуванням потреб відновлення, соціально-

економічної нерівності та стратегічного значення окремих територій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасна світова економіка характеризується глибокими структурними перетвореннями, викликаними зростанням інтеграційних процесів, поглибленням глобальних дисбалансів та низькою ефективністю існуючих механізмів розподілу й перерозподілу фінансових ресурсів. В умовах посиленої макроекономічної нестабільності та недостатнього контролю за результативністю використання фінансових потоків відбулося загострення глобальної фінансової кризи, яка негативно вплинула на більшість національних економік, зокрема й на українську.

Україна, перебуваючи у фазі трансформаційної економіки, бере активну участь у глобальних економічних процесах, при цьому її регіони демонструють відмінні показники адаптації до нових викликів. Розвиток ринкової інфраструктури та зміни у правовому, інституційному й інформаційному середовищі спричинили глибоку трансформацію фінансового управління на регіональному рівні [4]. У цьому контексті стратегічним орієнтиром є забезпечення сталого економічного зростання шляхом ефективної мобілізації й раціонального використання фінансового потенціалу регіонів. Особливе значення мають види економічної діяльності, що базуються на використанні локальних ресурсів і здатні створювати додану вартість та підвищувати конкурентоспроможність регіону.

Разом з тим, після початку повномасштабної війни у 2022 р. економіка України зазнала значних втрат, що вплинуло на фінансову спроможність регіонів. Диференційований рівень інфраструктурних руйнувань, економічних збитків та демографічних змін у різних областях зумовив поглиблення міжрегіональних диспропорцій. За таких обставин ефективне функціонування регіональних фінансових систем прямо залежить від прозорості, справедливості та обґрунтованої бюджетної підтримки з боку держави [6].

Обласні бюджети виступають ключовою ланкою бюджетної архітектури України, забезпечуючи фінансування органів муніципального управління та реалізацію програм соціально-економічного розвитку. Вони є інструментом акумулювання та цільового використання публічних фінансів з метою фінансування житлово-комунального господарства, освіти, охорони здоров'я та інших суспільно важливих сфер [10].

Згідно з положеннями чинного Бюджетного кодексу України, міжбюджетні відносини – це правові взаємовідносини між центральним урядом і територіальними громадами щодо забезпечення останніх необхідними фінансовими ресурсами для виконання повноважень, визначених законодавством [2]. Регулювання таких відносин спрямоване на досягнення балансу між обсягом делегованих повноважень і фінансовими можливостями їх реалізації.

Частина шоста ст. 108 Бюджетного кодексу визначає, що Кабінет Міністрів України здійснює затвердження розподілу субвенцій з державного бюджету до місцевих. Поточна державна політика у сфері міжбюджетних відносин передбачає:

– розвиток середньострокового бюджетного планування на регіональному рівні;

- удосконалення механізмів міжбюджетного регулювання;
- зміцнення фінансової спроможності місцевих бюджетів;
- чітке розмежування функціональних повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування відповідно до принципу субсидіарності;
- забезпечення динамічного зростання доходів місцевих бюджетів із часткою не менше 20% у загальних доходах зведеного бюджету;
- зменшення залежності регіонів від трансфертних надходжень;
- стимулювання регіонального розвитку через фінансування інвестиційних проєктів у межах планів відновлення та розвитку.

Обласні бюджети є джерелом фінансування широкого спектра цільових програм: стратегічного розвитку регіону, соціального захисту населення, підтримки освіти, медицини, молоді, культури, охорони довкілля, малого та середнього підприємництва, агропромислового комплексу, житлових програм для ВПО, оборонної підготовки та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій тощо. Такий програмно-цільовий підхід забезпечує орієнтацію на довгострокові пріоритети та підвищення адресності використання бюджетних коштів.

У сучасних умовах державна бюджетна допомога виконує не лише компенсаторну, а й стратегічну функцію – вона спрямована на підтримку економічної стійкості регіонів у воєнний і поствоєнний періоди. У межах міжбюджетної взаємодії держава забезпечує фінансування як поточних, так і капітальних видатків, а також підтримує реалізацію довгострокових програм соціально-економічного розвитку. Така підтримка є засобом вирівнювання фінансових можливостей між регіонами, зменшення територіальної нерівності та забезпечення рівного доступу громадян до базових послуг [8].

Основними інструментами бюджетної підтримки є:

- гранти – цільове фінансування, призначене для реалізації конкретних програм у галузі освіти, медицини, соціального захисту тощо;
- дотації – ресурси, що надаються для покриття дефіциту місцевих бюджетів у разі недостатності власних доходів;
- інші форми – фінансування інфраструктурних проєктів, програми відновлення, допомога постраждалим від стихійних лих тощо.

Ці інструменти створюють основу для реалізації регіональної політики держави в умовах обмежених ресурсів та потреби в прискореному відновленні.

Державна бюджетна підтримка виступає не лише важелем вирівнювання міжрегіональних диспропорцій, але й одним із ключових інструментів забезпечення фінансової стабільності регіонів у кризових умовах. Оцінка реального обсягу цієї допомоги дозволяє визначити ефективність функціонування системи міжбюджетного регулювання, виявити пріоритети бюджетного фінансування, а також простежити, наскільки надана підтримка відповідає фактичним потребам регіонів з урахуванням їх соціально-економічного стану, інфраструктурних втрат і демографічних змін [1, 3].

У цьому контексті доцільним є проведення порівняльного аналізу обсягів бюджетної допомоги, що були надані окремим регіонам України у 2023–2025 рр., з метою ідентифікації закономірностей її розподілу, оцінки рівня фінансової підтримки та виявлення територіальних особливостей бюджетного забезпечення в умовах воєнного часу (табл. 1, 2).

На основі аналізу обсягів бюджетної допомоги, наданої регіонам України у 2023 р., можна зробити низку важливих висновків щодо розподілу державних фінансових ресурсів та особливостей регіональної підтримки: найбільші обсяги трансфертів отримали: Харківська область – 10,041 млрд грн, що пояснюється значним рівнем руйнувань внаслідок воєнних дій та потребою у відновленні критичної інфраструктури; м. Київ – 7,541 млрд грн, що пов'язано зі статусом столиці, високою чисельністю населення та розвиненою соціальною інфраструктурою; Львівська область – 7,711 млрд грн, через зростання кількості внутрішньо переміщених осіб та значну роль у логістиці та гуманітарному забезпеченні; Дніпропетровська область – 7,976 млрд грн, як один із ключових індустріальних регіонів та логістичний центр.

В той же час, найменші суми допомоги спостерігаються в: Луганській області (підконтрольна частина) – лише 1,377 млрд грн, що може бути зумовлено складною безпековою ситуацією та обмеженим функціонуванням місцевої інфраструктури. Чернівецькій області – 3,080 млрд грн, через порівняно менший розмір території, чисельність населення та інституційну спроможність.

За даним табл. 2 лідерами за обсягом бюджетної підтримки була також Харківська область – 12 281,3 млн грн та Дніпропетровська – 8 597,3 млн грн, що зумовлено високою чисельністю населення, наявністю масштабної інфраструктури та потребою у підтримці в умовах наслідків війни. Значне зростання обсягів трансфертів також спостерігається в Львівській (8 241,7 млн грн) та Київській (7 682,0 млн грн) областях.

В той же час, найменші обсяги підтримки загального фінансування демонструють Луганська область (1 258,5 млн грн) та Кіровоградська область (3 245,9 млн грн). Це частково пов'язано з демографічними факторами, скороченням економічної активності та/або особливостями адміністративного устрою. Найвагомішу частку у структурі трансфертів складають освітні субвенції, які перевищують інші види трансфертів у більшості регіонів (наприклад, у м. Києві – 6 520,1 млн грн; у Львівській області – 7 150,2 млн грн). Дотація вирівнювання є ключовим інструментом підтримки менш фінансово спроможних регіонів. Найбільше таких коштів отримали Харківська (4 770,2 млн грн), Херсонська (3 090,4 млн грн) та Запорізька (2 305,1 млн грн) області. Субвенції на охорону здоров'я та соціальний захист є суттєвими, однак поступаються за обсягами освітнім трансфертам.

Порівняльний аналіз обсягів бюджетної допомоги, наданої регіонам України у 2023 та 2025 рр., дозволяє виявити як загальні тенденції зростання, так і диспропорції у фінансовій підтримці з боку державного бюджету. Загалом більшість областей України демонструють позитивну динаміку зростання трансфертів, що свідчить про посилення ролі

Таблиця 1

Обсяг бюджетної допомоги по регіонах України за 2023 р.

Регіон (область)	Дотація вирівнювання	Дотація на розвиток	Субвенція на освіту	Субвенція на ох. здоров'я	Субвенція на соц. захист	Всього трансфертів
Вінницька	908.5	45.2	4 280.1	120.4	115.3	5 469.5
Волинська	825.4	32.1	2 950.4	75.1	102.4	3 985.4
Дніпропетровська	1 120.3	580.4	5 850.2	185.3	240.1	7 976.3
Донецька (підк.)	2 150.1	1 100.2	1 850.4	48.2	80.5	5 229.4
Житомирська	815.2	110.5	3 650.1	95.4	130.2	4 801.4
Закарпатська	1 350.4	25.01	3 950.2	85.1	115.4	5 526.2
Запорізька	1 820.5	1 280.4	2 120.3	52.4	90.1	5 363.7
Івано-Франківська	1 020.1	42.5	4 150.4	90.2	125.3	5 428.5
Київська	660.4	1 250.3	5 100.1	145.4	190.2	7 346.4
Кіровоградська	430.2	28.01	2 480.5	68.3	105.1	3 112.2
Луганська (підк.)	710.5	145.2	480.3	18.01	22.1	1 376.5
Львівська	630.1	215.4	6 420.2	190.5	255.3	7 711.5
Миколаївська	1 250.4	650.1	2 650.3	75.2	110.4	4 736.4
Одеська	800.2	340.5	5 280.1	165.4	210.1	6 796.3
Полтавська	412.5	65.2	3 650.4	110.1	145.3	4 383.5
Рівненська	850.3	35.4	3 420.1	85.2	120.4	4 511.4
Сумська	1 050.1	480.3	2 650.2	70.4	105.2	4 356.2
Тернопільська	740.2	30.01	3 050.4	75.3	115.1	4 011.1
Харківська	3 730.4	1 850.2	4 150.1	130.5	180.4	10 041.6
Херсонська	2 300.5	920.1	980.4	45.3	70.2	4 316.5
Хмельницька	690.1	55.4	3 520.2	100.5	155.3	4 521.5
Черкаська	520.4	38.2	3 340.1	95.2	125.4	4 119.3
Чернівецька	640.2	22.1	2 250.3	65.1	102.5	3 080.2
Чернігівська	1 180.5	520.4	2 550.2	70.3	115.1	4 436.5
м. Київ	0.0	950.5	5 950.1	260.4	380.2	7 541.2

Джерело: сформовано авторами за [5]

Таблиця 2

Обсяг бюджетної допомоги по регіонах України за 2025 р.

Регіон (область)	Дотація вирівнювання	Дотація на розвиток	Субвенція на освіту	Субвенція на ох. здоров'я	Субвенція на соц. захист	Всього трансфертів
Вінницька	705.4	25.1	4 720.2	110.5	155.2	5 716.4
Волинська	845.2	18.5	3 150.8	65.4	112.1	4 192.0
Дніпропетровська	1 280.5	380.2	6 450.4	165.8	320.4	8 597.3
Донецька (підконтр.)	1 850.0	540.5	1 950.2	45.1	85.3	4 471.1
Житомирська	790.3	60.4	4 080.5	85.2	185.1	5 201.5
Закарпатська	1 185.2	15.2	4 480.1	75.3	120.4	5 876.2
Запорізька	2 305.1	1 250.4	2 480.2	55.4	95.1	6 186.2
Івано-Франківська	910.4	22.4	4 520.1	80.2	140.5	5 673.7
Київська	530.8	950.2	5 820.4	130.5	250.1	7 682.0
Кіровоградська	410.2	15.1	2 650.3	60.1	110.2	3 245.9
Луганська (підконтр.)	650.4	120.2	450.1	12.4	25.3	1 258.5
Львівська	460.5	120.4	7 150.2	170.1	340.5	8 241.7
Миколаївська	1 450.3	480.1	2 850.4	65.2	115.4	4 961.4
Одеська	655.1	240.5	5 950.2	145.1	290.4	7 281.3
Полтавська	415.2	35.4	3 950.3	95.2	160.1	4 656.2
Рівненська	880.4	20.1	3 750.2	75.1	135.4	4 861.2
Сумська	1 250.3	410.2	2 850.5	60.4	110.5	4 681.9
Тернопільська	720.5	18.4	3 250.1	65.2	120.3	4 174.5
Харківська	4 770.2	2 400.1	4 750.5	115.4	245.1	12 281.3
Херсонська	3 090.4	1 450.5	1 250.1	35.2	110.4	5 936.6
Хмельницька	680.1	30.5	3 850.2	90.1	165.2	4 816.1
Черкаська	510.3	25.4	3 650.4	85.3	145.1	4 416.5
Чернівецька	620.4	15.2	2 450.1	55.4	105.3	3 246.4
Чернігівська	1 350.2	450.3	2 750.4	60.2	120.1	4 731.2
м. Київ	0.0***	1 250.0	6 520.1	280.4	450.2	x

Джерело: сформовано авторами за [5]

державного фінансування в умовах воєнного стану та економічного відновлення.

Найбільше зростання обсягів міжбюджетних трансфертів зафіксовано у Харківській (+2 239,7 млн грн), Дніпропетровській (+621,0 млн грн), Одеській (+485,0 млн грн), Львівській (+530,2 млн грн) та Херсонській (+1 620,1 млн грн) областях. Таке суттєве збільшення фінансування зумовлене як масштабами руйнувань, так і важливістю цих регіонів у загальнонаціональному економічному і безпековому контексті.

Натомість деякі регіони, зокрема Донецька (підконтрольна частина), Київська, Волинська та Черкаська області, отримали менші обсяги трансфертів у 2025 р. порівняно з 2023 р. Це може бути наслідком перерозподілу ресурсів на користь більш постраждалих регіонів, зміни фінансових стратегій чи уточнення потреб на рівні місцевих бюджетів.

Особливу увагу слід звернути на м. Київ, яке демонструє стабільно високий рівень бюджетної підтримки, незважаючи на нульове значення дотації вирівнювання (через високий рівень власних доходів). Зростання трансфертів у столиці пояснюється збільшенням видатків на освіту, охорону здоров'я та соціальний захист.

Таким чином, у 2025 р. простежується стратегічне переформатування державної підтримки з акцентом на регіони з високими гуманітарними та інфраструктурними потребами. У перспективі доцільним є подальше вдосконалення системи міжбюджетного фінансування з урахуванням актуального стану регіонів, рівня їхньої фінансової спроможності та пріоритетних напрямів відновлення. Це дозволить підвищити ефективність

використання державних ресурсів та сприятиме більш збалансованому соціально-економічному розвитку територій.

Висновки. Проведений аналіз засвідчив, що державна бюджетна підтримка є критично важливим чинником забезпечення функціонування регіонів у період воєнної нестабільності. Визначальну роль у цьому процесі відіграють міжбюджетні трансферти, дотації, цільові гранти та інші форми фінансової допомоги, які дозволяють компенсувати втрати регіональних бюджетів, підтримувати соціальні програми та сприяти інфраструктурному відновленню.

Дослідження структури та обсягів бюджетної допомоги по регіонах свідчить про певну адаптацію механізмів розподілу ресурсів до специфіки наслідків війни. Проте наявні практики потребують доопрацювання з точки зору справедливості, адресності та ефективності. Зокрема, важливо враховувати не лише рівень руйнувань, а й потенціал регіонів до економічного самовідновлення, демографічні навантаження та інвестиційну привабливість.

Для посилення фінансового потенціалу регіонів України в системі державної підтримки необхідне вдосконалення критеріїв розподілу бюджетних ресурсів, підвищення прозорості механізмів міжбюджетних відносин та стимулювання регіонального економічного зростання через підтримку проєктів із високим мультиплікативним ефектом. Лише за умови поєднання фінансової допомоги з відповідними стимулами розвитку можливо досягти сталого функціонування та рівномірного розвитку регіонів у післявоєнній Україні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бутенко Т. Методичний підхід до аналізу економічної диференціації регіонів. *Актуальні проблеми економіки*. 2020. №2 (224). С. 45–56. URL: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2020/03/2.20._topic_BytenkoT.O.pdf (дата звернення: 03.01.2026)
2. Бюджетний кодекс України №2456-VI від 29.09.2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#n1169> (дата звернення: 05.01.2026)
3. Вінницька О. А., Бондарук Т. Г., Дубина М. В. Теоретичні аспекти бюджетної децентралізації в контексті реформ державного управління в Україні. *Світ фінансів*. 2018. № 2 (55). С. 7–19. URL: <http://sf.wunu.edu.ua/index.php/sf/article/view/1052> (дата звернення: 07.01.2026)
4. Давиденко Н. М., Буряк М. І. Розвиток фінансового потенціалу регіонів України в умовах децентралізації: монографія. Київ: ЦП «Компринт», 2019. 248 с.
5. Державний веб-портал бюджету для громадян. URL: <https://openbudget.gov.ua/?budgetType=LOCAL> (дата звернення: 02.01.2026)
6. Качмарський Є. Регіональна політика в умовах воєнного стану в Україні. *Політичне життя*. 2023. №4. С. 37–43.
7. Олійченко І., Дітковська М. Особливості міжбюджетних відносин в умовах децентралізації влади в Україні. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2021. № 2 (26). С. 154–163. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-2\(26\)-154-163](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-2(26)-154-163)
8. Сторонянська І. З., Бенюк Л. Я. Нова регіональна політика України: інструментарій та напрями реагування в умовах сучасних викликів. *Регіональна економіка*. 2023. № 1. С. 5–13. URL: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2023-1-1> (дата звернення: 05.01.2026)
9. Фінансова політика місцевого розвитку: монографія / Ю. М. Петрушенко, В. Т. Венцель, А. В. Височина. Суми: Сумський державний університет. 2020. 380 с. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/download/123456789/79909/3/Petrushenko_mistsevyi_rozvytok.pdf (дата звернення: 13.01.2026)
10. Чугунов І. Я. Теоретичні основи системи бюджетного регулювання. Київ: НДФІ, 2005. 259 с.

REFERENCES

1. Butenko T. (2020). Methodychnyi pidkhyd do analizu ekonomichnoi dyferentsiatsii rehioniv. [Methodological approach to the analysis of economic differentiation of regions]. *Aktualni problemy ekonomiky – Current economic issues*, Vol. № 2 (224), pp. 45–56. Available at: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2020/03/2.20._topic_BytenkoT.O.pdf (accessed January 03, 2026) (in Ukrainian).
2. Biudzhetyni kodeks Ukrainy №2456-VI vid 29.09.2021 r [Budget Code of Ukraine No. 2456-VI dated 29 September 2021]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#n1169> (accessed January 05, 2026) (in Ukrainian).

3. Vinnytska O. A., Bondaruk T. G., Dubyna M. V. (2018). Teoretychni aspekty biudzhethnoi detsentralizatsii v konteksti reform derzhavnoho upravlinnia v Ukraini [Theoretical aspects of budget decentralisation in the context of public administration reforms in Ukraine]. *Svit finansiv – The world of finance*, Vol. 2 (55), pp. 7–19. Available at: <http://sf.wunu.edu.ua/index.php/sf/article/view/1052> (accessed January 07, 2026) (in Ukrainian).

4. Davydenko N. M., Buryak M. I. (2019). Rozvytok finansovoho potentsialu rehioniv Ukrainy v umovakh detsentralizatsii: monohrafiia [Development of the financial potential of Ukraine's regions in the context of decentralisation: monograph]. Kyiv: TsP “Kompyrnt” – Kyiv: Komprint Centre. (in Ukrainian).

5. Derzhavnyi veb-portal biudzhetu dlia hromadian [State budget web portal for citizens]. Available at: <https://openbudget.gov.ua/?budgetType=LOCAL> (accessed January 02, 2026) (in Ukrainian).

6. Kachmarsky E. (2023). Rehionalna polityka v umovakh voiennoho stanu v Ukraini [Regional policy under martial law in Ukraine]. *Politychne zhyttia – Political life*, Vol. 4, pp. 37–43. (in Ukrainian).

7. Oliychenko I., Ditkovska M. (2021). Osoblyvosti mizhbiudzhethnykh vidnosyn v umovakh detsentralizatsii vlady v Ukrainy [Features of interbudgetary relations in the context of decentralisation of power in Ukraine]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia – Problems and prospects of the economy and management*, Vol. 2 (26), pp. 154–163. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-2\(26\)-154-163](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-2(26)-154-163) (in Ukrainian).

8. Storonyanska I. Z., Benovska L. Ya. (2023). Nova rehionalna polityka Ukrainy: instrumentarii ta napriamy reahuvannia v umovakh suchasnykh vyklykiv [Ukraine's new regional policy: tools and response strategies in the face of contemporary challenges]. *Rehionalna ekonomika – Regional economy*, Vol. 1, pp. 5–13. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2023-1-1> (accessed January 05, 2026) (in Ukrainian).

9. Yu. M. Petrushenko, V. T. Ventsel, A. V. Vysochina (2020). Finansova polityka mistsevoho rozvytku: monohrafiia [Financial policy for local development: monograph]. Sumy: Sumskiy derzhavnyi universytet – Sumy: Sumy State University. Available at: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/download/123456789/79909/3/Petrushenko_mistsevyi_rozvytok.pdf (accessed January 13, 2026) (in Ukrainian).

10. Chuhunov I. Ya. (2005). Teoretychni osnovy systemy biudzhethnoho rehuliuвання [Theoretical foundations of the budgetary regulation system]. Kyiv : NDFI – Kyiv: NDFI. (in Ukrainian)

Дата надходження статті: 15.01.2026

Дата прийняття статті: 07.02.2026

Дата публікації статті: 27.02.2026